

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 318/06
29.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić, Milomira Nikolića i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB advokat i tuženih BB i VV, čiji je punomoćnik BV advokat i GG i DD, radi poništaja testamenta, odlučujući o reviziji tužilje i reviziji maloletne ĐĐ, izjavljenih protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.1098/02 od 3. aprila 2003. godine, u sednici veća održanoj 29. marta 2006. godine, doneo je

P R E S U D U

I ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Šapcu Gž.1098/02 od 3. aprila 2003. godine (I stav izreke).

II ODBIJA SE kao neosnovana revizija maloletne ĐĐ izjavljena protiv rešenja sadržanog u presudi Okružnog suda u Šapcu Gž.1098/02 od 3. aprila 2003. godine, u delu u kome je njena žalba izjavljena protiv presude Opštinskog suda u Loznici P.1658/96 od 21. marta 2002. godine odbačena.

III ODBACUJE SE revizija maloletne ĐĐ izjavljena protiv rešenja sadržanog u presudi Okružnog suda u Šapcu Gž.1098/02 od 3. aprila 2003. godine, kojim je odbijena njena žalba i potvrđeno rešenje Opštinskog suda u Loznici P.1658/96 od 21.3.2002. godine, kao i izjavljena protiv presude Opštinskog suda u Loznici P.1658/96 od 21. marta 2002. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Loznici P.1658/96 od 21. marta 2002. godine, stavom prvim izreke, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi testament sada pokojne PP, sastavljen kod ovog suda u predmetu R. 156/95 od 2.3.1995. godine iz razloga što nije sastavljen u zakonom propisanoj formi, te da se utvrdi da ne proizvodi pravno dejstvo i da se obavežu tuženi da ovo trpe. Stavom drugim izreke, obavezana je tužilja da tuženima naknadi troškove parničnog postupka.

Rešenjem Opštinskog suda u Loznici P.1658/96 od 21. marta 2002. godine, odbijen je predlog maloletne ĐĐ za mešanje u parnici P.1658/96.

Odlučujući o žalbi tužilje izjavljenoj protiv prvostepene presude, Okružni sud u Šapcu je presudom Gž.1098/02 od 3. aprila 2003. godine u prvom stavu izreke, žalbu odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio. Odlučujući o žalbi maloletne ĐĐ izjavljenoj protiv prvostepenog rešenja i njene žalbe izjavljene protiv prvostepene presude, Okružni sud u Šapcu u drugom stavu presudom Gž.1098/02 od 3. aprila 2003. godine, odbio kao neosnovanu žalbu maloletne ĐĐ izjavljenu protiv prvostepenog rešenja, dok je njenu žalbu izjavljenu protiv presude odbacio.

Protiv presude Okružnog suda u Šapcu tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Protiv presude Okružnog suda u Šacu (II stav izreke) kao i protiv prvostepene presude maloletna ĐĐ je izjavila reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu odredbe čl. 386. ZPP, i čl. 400. ZPP-a Vrhovni sud je našao da revizija tužilje nije osnovana, a da je revizija maloletne ĐĐ delimično neosnovana a delimično nedozvoljena.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tač. 11. ZPP na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a nisu učinjene ni bitne povrede na koje se u reviziji tužilje ukazuje.

U provedenom postupku je utvrđeno da je tužilja Nevena ćerka sada pokojne PP, koja je tuženima GG i DD baba jer su to deca tužilje, a tuženima VV i BB tetka jer su one deca PP sestre. Iz spisa suda R.156/95 je utvrđeno da je pokojna PP kod prvostepenog suda dana 2.3.1995. godine raspolagala svojom imovinom u slučaju smrti na taj način što je sudija tog suda EE po njenom kazivanju sastavio sudski testament kojim je PP svoju imovinu zaveštala tako što je kuću u Loznici i to deo ostavila tuženom GG a drugi deo tuženoj DD sa pravom doživotnog korišćenja navedene kuće u korist tužilje AA. Parcelu aa ostavila je tuženima GG i DD, parcelu bb tuženoj DD, parcelu vv tuženoj VV, parcelu gg tuženoj BB, parcelu dd tuženima VV i BB s tim da i tužena DD ima pravo korišćenja ove parcele. Pokojna PP bila je pismena u tom smislu što je znala da čita i piše kako ćirilicom tako i latiničnim pismom, do svoje smrti mogla je da vidi prosečno za osobu svojih godina.

Na utvrđeno činjenično stanje, pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi sporni testament iz razloga što nije sastavljen u zakonom propisanoj formi.

Odredbom čl. 65. Zakona o nasleđivanju SRS ("Službeni glasnik SRS", br.52/74, 1/80i 25/82), koji se primenjuje na osnovu odredbe čl. 237. st. 2. Zakona o nasleđivanju ("Službeni glasnik RS", br.46/95 - stupio na snagu 4. maja 1996. godine) je propisano da testament može zaveštaocu sastaviti po njegovom kazivanju sudija koji će prethodno utvrditi identitet zaveštaoca. Pošto zaveštalcu ovakav testament pročita i potpiše, sudija će potvrditi na samom testamentu da ga je zaveštalcu u njegovom prisustvu pročitao i potpisao.

Prema utvrđenim činjenicama PP je bila pismena. Dana 2.3.1995. godine, sudija prvostepenog suda je utvrdio identitet PP na osnovu uvida u njenu ličnu kartu, a zatim po njenom kazivanju sastavio testament. Po sastavljanju testameta, PP je lično pročitala i potpisala testament, a sudija je nakon toga na samom testamentu potvrdio da je zaveštalcu u njegovom prisustvu pročitao i potpisao testament. Iz ovako utvrđenih činjenica proizilazi da je testament sastavljen u skladu sa odredbom čl. 65. Zakona o nasleđivanju, pa stoga nije osnovan zahtev tužilje za poništaj spornog testameta iz razloga što nije sastavljen u zakonom propisanoj formi.

Isticanje u reviziji tužilje da je PP bila slepa, što potvrđuje invalidska karta izdata od Ministarstva za socijalne poslove Republike Francuske od 13.9.1993. godine nije osnovano. Prvostepeni sud je utvrdio da je prema invalidskoj karti Republike Francuske, PP utvrđena invalidnost od 100% po osnovu slepoće. Ceneći ovaj dokaz kao i ostale izvedene dokaze (saslušani svedoci, veštak i dr.), prvostepeni sud je utvrdio da je sada pokojna Živana do svoje smrti mogla da vidi prosečno za osobu svojih godina, što znači da je mogla da sačini sudski testament iz čl. 65. Zakona o nasleđivanju i da se s toga na konkretan slučaj nije mogla primeniti odredba čl. 66. Zakona o nasleđivanju, koja se odnosi na formu testameta u slučajevima kada zaveštalcu nije u stanju da ga pročita.

Ostale navode u reviziji tužilje sud nije cenio i obrazlagao, jer tužilja tim navodima pobija utvrđeno činjenično stanje, a na osnovu odredbe čl. 385. st. 3. ZPP-a revizija se ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Iz navedenih razloga revizija tužilje je odbijena primenom odredbe čl. 393. ZPP-a i odlučeno kao u I stavu revizijske odluke.

Pravilno je drugostepeni sud odbacio žalbu maloletne ĐĐ izjavljenu protiv prvostepene presude. Pošto je pravnosnažnim rešenjem prvostepenog suda odbijen njen predlog za mešanje u predmetnoj parnici, maloletna ĐĐ nema svojstvo umešača, pa je njena žalba izjavljena protiv prvostepene presude nedozvoljena, jer je izjavljena od lica koje nije ovlašćeno za podnošenje žalbe.

Iz navedenih razloga revizija maloletne ĐĐ u tom delu je odbijena kao neosnovana primenom odredbe čl. 400. st. 4. u vezi sa čl. 393. ZPP-a i odlučeno kao u II stavu izreke revizijske odluke.

Revizija maloletne ĐĐ izjavljena protiv rešenja sadržanog u drugostepenoj presudi, kojim je odbijena njena žalba i potvrđeno prvostepeno rešenje kojim je odbijen njen predlog za mešanje u predmetnoj parnici nije dozvoljena. Naime, odredbom čl. 400. st. 1. ZPP-a je propisano da stranke mogu izjaviti reviziju i protiv rešenja drugostepenog suda kojim je postupak pravnosnažno završen. Kako navedenim rešenjem postupak se pravnosnažno ne završava, to je revizija nedozvoljena na osnovu odredbe čl. 400. st. 1. i 4. u vezi sa čl. 389. st. 2. ZPP-a.

Revizija maloletne ĐĐ izjavljena protiv prvostepene presude nije dozvoljena, jer prema čl. 382. ZPP-a revizija se može izjaviti protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu.

Na osnovu odredbe čl. 392. ZPP-a revizija maloletne ĐĐ je odbačena kao nedozvoljena i odlučeno kao u III stavu izreke revizijske odluke.

Na osnovu odredbe čl. 491. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", br.125/2004 od 22.11.2004. godine, stupio na snagu 23.2.2005. godine), Vrhovni sud je odlučio o revizijama po pravilima parničnog postupka koja su važila do stupanja na snagu navedenog Zakona.

Predsednik veća-sudija,

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

sd